

om vi ikke havde set det samlede Beløb efter og ikke været klare over, hvilket Udgiftsbeløb vi foreslog at paaføre Staten. Jeg vil deroverfor sige, at Kommissionen hele Tiden under sit Arbejde med disse Tal og andre Tal, som har været fremme, nøje har, for hver Gang vi har udarbejdet et Lønforslag for en eller anden Institution, søgt Oplysning om, hvilken Merudgift det repræsenterede. Der er indenfor Kommissionen sluttet forskellige Overenskomster, ogsaa om Lønsatser. Vi har indenfor Kommissionen noget, vi kalder for Decemberforliget. Det blev sluttet i Fjor i December Maaned, og de Satser, vi den Gang enedes om, laa noget lavere end de, vi til sidst indstillede; det ligger i Sagens Natur, at vi den Gang mente at kunne slippe noget billigere fra det, end vi i Juni Maaned 1919 mener. Men den Gang dette Decemberforlig om de 4 store Etaters Lønningsforhold var sluttet, blev der udarbejdet en detailleret Oversigt over, hvad disse Lønningsbeløb androg, og da vi senere gik i Gang med de mindre Etater, f. Eks. med dem, der staar i Gruppe 3, blev der samtidig for hver enkelt Institution udarbejdet en meget detailleret Redegørelse for, hvilke Merudgiftsbeløb disse Forslag repræsenterede. Ja, vi gik endog en Tid saa vidt, at hver enkelt Tjenestemand blev opført med sin egen Konto. Der blev for hver enkelt Tjenestemand ved disse smaa Institutioner — det kunde selvfølgelig ikke gøres for de store Etater, hvor Tjenestemændene tælles i Tusindvis — nøje regnet ud, hvad han vilde vinde ved det Forslag, som blev udarbejdet. Ligeledes blev der, forinden den endelige Standard blev fastslaaet ved Majforliget, det, som har faaet sit praktiske Resultat i det foreliggende Forslag, foretaget en nøjagtig Udarbejdelse af, hvilke Udgiftsbeløb disse nye Satser repræsenterede, og naar en Oversigt over Udgifterne er afleveret til den højtærede Minister af Statistisk Departement i Stedet for af Lønningskommissionen, er det nærmest en Tilfældighed. Der har under hele Kommissionens Arbejde været et saa nøje Samarbejde mellem Statistisk Departement og Kommissionen som overhovedet muligt. Det fremgaar blandt andet af, at Kommissionens Næstformand er Departementschefen for Statistisk Departement, og at der til Sekretariatet for Kommissionen er knyttet Kontorchefen for Statistisk Departement. Derfor vilde utvivlsomt den Redegørelse have været leveret til Finansministeren som Kommissionens Redegørelse, hvis Kommissionen

paa det Tidspunkt, da den endelige Udarbejdelse fandt Sted, havde været samlet.

Hvad Lønningssystemet i øvrigt angaar, paastaas der fra flere Sider, at det er meget indviklet. Dette kan jeg egentlig ikke indrømme. Det er maaske straks, det præsenterer sig som ret indviklet, idet det møder med disse forskellige Tillæg, Stedtillæg, Konjunkturtillæg og Dyrtdstillæg foruden Grundløn og Alderstillæg. Men ret beset er det et ganske enkelt System. Jeg vil ligne det ved en firetages Bygning, hvor Grundløn og Alderstillæg repræsenterer Hovedetagen, og oven paa den er der opført 3 Etager: Stedtillæg, Konjunkturtillæg og Dyrtdstillæg. Men til Gængæld vil jeg hævde, at der er ingen Udbygninger, ingen hemmelige Kælderrum eller lignende knyttet til Bygningen, og derfor er den i Virkeligheden ogsaa nem at finde sig til Rette i.

Jeg tror, at efterhaanden som disse Begreber indgaar i Tjenestemændenes Bevsthed, vil de være enige med mig i, at Systemet i Virkeligheden er enkelt. Det er enkelt i den Forstand, at de mange Side- og Biindtægter af forskellig Art, som tidligere har været medregnede i Lønningssystemet eller har været tillagte Tjenestemænd uden at være opførte i selve Lønningssystemet, nu ikke mere findes. Jeg skal nævne nogle Eksempler herpaa.

Hvad Naturalier angaar, har Forholdet hidtil været i allerhøjeste Grad uensartet i vort Lønssystem. Nogle Steder er der ydet Tjenestebolig uden Fradrag, andre Steder er der ydet Tjenestebolig med et brøkvist Fradrag, andre Steder igen har Forholdet været ordnet paa den Maade, at Tjenesteboligen har været fikseret til et bestemt Beløb, og dette er kommet til Udbetaling, forsaavidt Tjenestebolig ikke har været ydet til en eller anden indenfor Etaten. Det System, som Lønningskommissionen foreslaar, kræver, at alle Naturalier skal fradrages med eller betales efter deres Værdi, dog saaledes, at der for Tjenesteboligers Vedkommende regnes med et bestemt, brøkvist Fradrag, sat i Forhold til Begyndelseslønnen. Dette medfører, at man af Lønningsloven straks vil kunne se, hvad en Tjenestemand har i Løn; der er ingen Tilføjelser udover de Lønsatser, som staar i selve Lønningsloven. En Sammenligning mellem de forskellige Tjenestemænds Lønninger er nem at foretage, fordi disse alle er opstillede paa den samme Basis: selve de Pengebeløb, hvormed Stillingerne er normerede.